

[Ragnhild Andersen.]

tilsige støtte til begge lovforslagenes gennemførelse.

J. M. Pedersen: I retsforbundets program har det altid stået, at syge og svage og invalider og dem, som uden egen skyld ikke kan klare sig selv, skal vi hjælpe og støtte. Jeg kan derfor på mit partis vegne give tilsagn om at ville medvirke til gennemførelse af de foreliggende lovforslag.

Det er en god gerning, der her kan gøres overfor de arbejdshemmede, og der er ingen tvivl om, at det vil være til gavn ikke alene for dem selv, at de kan komme i gang med noget arbejde, men også til gavn for hele samfundet, og de vil i mange tilfælde kunne yde en virkelig værdifuld indsats i samfundets tjeneste. Ved den sinkeskole i Odense, hvor jeg er skolenævnsmedlem, har vi netop i løbet af det sidste skoleår forsøgt at få de børn, som på mange måder står langt tilbage, men som er særlig dygtige til enkelte fag eller har særlige evner på et specielt område, placeret i forskellige virksomheder; det har vi haft megen glæde af. Vi har derigennem mange gange fundet frem til, hvilket erhverv de forskellige drenge egner sig til, hvad de har håndslag for, og hvad der interesserer dem, og vi har derved kunnet hjælpe dem til en god start i livet. Det samme gælder naturligvis andre erhvervshemmede; vi må gøre en indsats for at få dem i gang.

Forhåbentlig gennemføres disse lovforslag; i så fald vil der kunne ydes en indsats fra det offentliges side; men det alene klarer ikke problemet. Jeg vil opfordre erhvervene til selv at gøre en indsats ved at modtage de erhvervshemmede. Jeg har selv taget to erhvervshemmede ind i min virksomhed; det har jeg ikke fortrudt, og jeg vil med de erfaringer, jeg har, opfordre andre til at gøre ligeså til gavn for de hemmede og til gavn for samfundet.

Med disse ord vil jeg anbefale lovforslagene til velvillig behandling.

Socialministeren (Strøm): Tak til de ordførere, der har givet tilslutning til lovforslagene. Det ærede medlem hr. Urban Hansen nævnte, at der var forskellige enkeltheder, som burde drøftes i et udvalg, og såvidt jeg har forstået på de øvrige talere,

var der også spørgsmål, de kunne ønske drøftet under en udvalgsbehandling. Jeg er naturligvis til rådighed ved disse drøftelser.

Det ærede medlem hr. Urban Hansen spurgte — jeg tror også, det ærede medlem fru Ragnhild Andersen var inde på det — om hjælpen efter § 30 skal konteres som kommunehjælp eller særhjælp; også det spørgsmål kan vi drøfte i udvalget.

Det ærede medlem hr. Krogh var meget betænkelig og mente, at de forskellige udvalg i henhold til lovforslaget om erhvervshemmede var for store. Det har været min opgave at søge at samordne alle de kræfter, der på nuværende tidspunkt arbejder for de erhvervshemmede, således at institutionerne i stedet for at arbejde hver for sig samler kræfterne om netop det problem at hjælpe de erhvervshemmede til beskæftigelse og — det vil jeg gerne understrege — selvfølgelig først og fremmest beskæftigelse ude i de private erhverv. Det tror jeg vi alle er enige om, og jeg takker ordføreren for retsforbundet, det ærede medlem hr. J. M. Pedersen, fordi han har taget et par erhvervshemmede ind i sin virksomhed. Det er klart, at det først og fremmest er det, vi er interesseret i; men problemerne foreligger, og der er i og for sig ikke andre til at beskæftige sig med dem end de forskellige organer, som jeg har foreslået repræsenteret i udvalgene. Efter hvad jeg har erfaret ved samtaler med repræsentanter for disse organer, synes de selv, at den ene arbejder i øst, den anden i vest. Var det ikke bedre, spørger man, hvis vi samlede en gang imellem og talte om problemerne, alle vi, der ude i kommunerne beskæftiger os med problemerne, og hvis der herinde var et rådgivende organ for socialministeren?

Jeg forstod, at det ærede medlem hr. Krogh mente, at der lå visse bemyndigelser for mig i lovforslaget, men hvis det ærede medlem i fortrykket vil læse den lille historie, han fortalte, vil han se, at på eet område har det ærede medlem i hvert fald syntes, det var bedre med een end med alle de mange hjælpere. Er det ikke rigtigt? Men så snart jeg siger, at det skal jeg nok ordne uden videre, vil det ærede medlem hævde: det er en bemyndigelse til en socialminister, som jeg ikke har nogen tillid til, og som følge deraf vil jeg ikke være med